

FOLKLIVSARKIVET

M. 15165 : /

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

(översättning. 2 sidor
+ brv m. översättning.)

Argentina

uppt. av 1952

Ivar i LMF 85 rör. hästkött och hästslakt m.
s. 1.

Argentina

M.15165: 1.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

RESPONDOJ DE LA ĈEFD ELEGITO DE UEA EN BUENOS AIRES (ARGENTINO)

AL LA DEMANDOJ FARITAJ DE LA ETHNOLOGIA ARKIVO DE LA UNIVERSITATO DE LUND, PERE DE SVEDA ESPERANTO-FEDERACIO, PRI ĈEVALVANDO KAJ BUĈADO DE ĈEVALOJ.

1. Kia estis antaŭe la opinio pri cevalviando kiel nutraĵo kaj kia ĝi nun estas?

— Ĉar Argentino estas lando, kie ĝis nun abundas bovoviando, neniam oni pensis pri buĉado de ĉevaloj por ĝeneralaj konsumadoj de ĉevalviando. Nur en la kamparo oni malofte mangas ĉevalvian-don, ne pro kutimo sed sporade, nur por gustumi tian al ni stran-gajon. Tamen ne ĉiuj ŝatas mangi tian viandon, verŝajne ĉar la ĉevalo, dank' al ĝiaj inteligenteco, fideleco kaj utileco por la homo de niaj pampoj (stepoj), estas konsiderata kiel vera amiko de nia kamparano. Malgraŭ tio, en kelkaj nordaj provincoj, kie ne ekzistas taŭgaj herbejoj por paŝti bovojn, oni kelkfoje mortigas ĉevalojn por mangi ties viandon, sed tio okazas tre malgrandskale, en kelkaj malgrandaj vilagoj.

2. Cu la mortigado de ĉevalo, hundo kaj kato kaŭzis socialan malhonoron, kaj kiel tiuokaze tio montriĝis?

—Generale estas malemo mortigi tiujn bestojn. Oni en difinitaj okazoj mortigas ĉevalojn, laŭ respondej al demandoj 1) kaj 4). Hundojn oni ne mortigas, escepte tiujn de urbodomaj kolektantoj sur la strato trovitajn, kies posedantoj jam ne pagis aŭ tuj ne pagos koncernan urbodoman imposton rajtigantan havi hundon en domo; la viando de tiuj "eksterlegaj", aŭ perditaj hundoj, oni uzas ne por homa nutrado, sed por la zoologiaj bestarejoj (almenaŭ en la urbo Buenos Aires). Katviandon oni ankaŭ tute ne mangadas; tamen estas similproverba diro: "mangigi katon·kvazal leporon", laŭ kiu oni kuiras katviandon kaj trompe oni ĝin mangigas asertante, ke ĝi estas leporviando, sed tiu "serco", kiu fakteto kelkfoje okazas, estas ĉiam tre malagrable akceptata, kaj se ja ekzistas homoj, kiuj memvole mangas katviandon, neniel oni pensus pri buĉado el komerca vidpunkto.

3. Ĉu ekzistas speciaj personoj, kiuj havis la taskon mortigigi ĉevalojn, hundojn kaj katojn? Kiel li nomiĝis kaj kiel li estis akceptata?

—(La respondo al tiu ĉi demando estas fakteto entenante en tiu
al la aliaj demando.)

b. Kiamaniere okazis la mortigado de tiesj besto? *(An)*

— Por no me mires — Atlee se le quedó mirando un rato, y al final, con una voz que trataba de ser tranquila, pero que temblaba ligeramente, respondió:

Argentina

LIGA ARGENTINA DE ESPERANTO ARGENTINA ESPERANTO - LIGO

SERVICIOS:
INFORMACION
EDICIONES, CURSOS
Y TRADUCCIONES

CASTELLI 265

Organo oficial: ARGENTINA ESPERANTISTO

BUENOS AIRES

ARGENTINO

SERVOJ:
INFORMOJ
ELDONOJ, KURSOJ
KAJ TRADUKOJ

Buenos Aires, la 11-an de majo de 1952-a.

Brw
M. 15165.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Al la
Etnologia Arkivo de la
Universitato de Lund.
Finngatan 8. LUND. Svedujo.

Altestimataj Sinjoroj,

Laŭ afabla peto de SVENSKA ESPERANTO-FORBUNDET, mi havas la plezuron kunsendi al vi la respondeojn koncernantajn la demandaron faritan de la nomita Esperanto-organizo rilate ĉevalviandon kaj buĉadon de ĉevaloj. La koncernajn demandojn mi faris ĉe la Ministerio pri Agrikulturo.

Kun la espero, ke mia informo estos al vi iel utila, kaj restante je via dispono en la eston-teco, mi salutas vin plej altestime.

Eugenio Iglesias
Ĉefdelegito de UEA.
Dehesa 1860. (Suc.29)
BUENOS AIRES. Argentino.

Argentina

M.15165.

(27)

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

På Svenska Esperanto-Förbundets begäran har jag nöjet att sända Eder svaren på frågorna, som framställts av nämnda Esperanto-organisation beträffande hästkött och hästslakt. Frågorna har jag ställt till Jordbruksdepartementet.

Med förhoppningen att mina informationer på ett eller annat sätt kan vara Eder till nytta och ständigt till Eder disposition i framtiden, hälsar jag Eder högakningsfullt
Eugenio Iglesias.

I EK/OGO.

27

Fråga 1. a)

Svar från esperantokonsuln i Buenos Aires, Argentina, på frågor framställda av Folklivsarkivet vid Lunds Universitet, genom Svenska Esperanto-Förbundet, om hästkött och hästslakt.

1. Eftersom Argentina är ett land, där hittills oxkött rikligt förekommer, har man aldrig tänkt på att slakta hästar för att allmänt äta hästkött. Endast på landet äter man någon gång hästkött, inte av vana utan sporadiskt endast för att smaka en sådan för oss egendomlig rätt. Emellertid tycker inte alla om sådant köttlatt äta, sannolikt emedan hästen, tack vare sin intelligens, trofasthet och användbarhet för folk på våra pampas (stepper), anses som en verklig vän till våra lantbor. Trots detta dödar man ibland i några nordliga provinser, där det inte finns tjänliga betesmarker för nötboskap, hästar för att äta deras kött, men detta sker i mycket, mycket liten skala i några små byar.

2. I allmänhet är man inte böjd att döda sådana djur som häst och hund. I vissa fall dödar man hästar (se svaren på frågorna 1 och 4!). Hundar dödar man inte, utom sådana, som av stadens tjänstemän hittas på gatan och vilkas ägare inte betalt eller inte genast betalar skatt till staden, vilket ger dem rätt att hålla hund. Köttet av sådana "olagliga" eller förlorade hundar använder man inte till människoföda utan till djuren i zoologiska trädgården (Åtminstone i Buenos Aires). Kattkött äter man heller inte alls. Emellertid finns det ett ordspråksliknande talesätt som säger: "läta någon äta katt som om det vore hare". Enligt detta anrätter man kattkött och bedrägligen bjuder man på detta och försäkrar, att det är harkött, men detta "skämt", som faktiskt händer ibland, upptäcktes alltid mycket illa, och om det finns folk, som av egen fri vilja äter kattkött, skulle man inte på något sätt tänka sig slakt ur kommersiell synpunkt.

3. Svaret på denna fråga innehålls faktiskt i svaren på de andra frågorna.

4. För att avliva hundar enligt uppgift i punkt 2), använder man en särskild gaskammare. Hatter dödar man endast helt privat. Hästar slaktas förutom privat enligt uppgift i punkt 1) på fyra slakterier i provinsen Buenos Aires och på tre slakterier i provinsen Santa Fe, men lägg märke till följande: Från de sju hästslakterier, som finns i landet, går hästkött endast för export, och alls inte för konsumtion inom landet. Den förmämsta köparen av hästkött är för närvarande Holland. I Haag finns ett betydande företag, som köper största delen av det hästkött, som utföres från våra slakterier. Detta företag har ett nät av hästkötsbutiker i Holland och även i Belgien. Naturligtvis sändes hästköttet i speciella båtar med frysrum på samma sätt som man sänder oxkött till utlandet. Förutom fruset hästkött exporterar man också torkat hästkött till några andra länder, bland vilka